

Ще започна с няколко стиха на великолепния поет Робърт Бърнс:

Но пак сме с теб в едно

Ръката ми хвани

Налей от старото вино

За миналите дни.

Налей и чашите не брой

Догоре ги пълни

Да пием с теб, друже мой, за миналите дни.

За старата любов докрай

За миналите дни

Ти чаша нежност ни подай за миналите дни.

□ □

Познахте - ще говорим за това дали наистина алкохолът е афродизиак, както има такава стара слава

,
и дали алкохолът не е ли вреден за човешкия организъм.

И така, от чисто медицинска гледна точка алкохолът е една физиологична отрова.

В учебника по сексология пише: алкохолът приет в токсична доза уврежда нервните пътища, нервните синапси, трофиката на кръвоносните съдове, уврежда структурата на половите жлези и тяхната функция и от тук се получава един дисбаланс на половите хормони както при мъжа, така и при жената, и от това страда човешката сексуалност, като цяло.

Има и още увреждания на други органи и системи, при злоупотреба с алкохол, на които аз тук не ще се спирам. Това са здравните неприятни последици. Има и социални, най-тежката от тях е социалната деградация на личността. Хората считайки, че с една прекомерна употреба на алкохола могат да си решат нерешените социални проблеми все повече затъват в тях и стават непоправими алкохолици. Справка - нежния и деликатен Екзюпери, и неговия Малък принц, който намирайки се на планетата на пияницата пита алкохолика: „Защо пиеш?“, отговорът който получава е: „За да забравя!“. А на следващия си въпрос: „Какво да забравиш?“, отговорът е: „Да забравя, че пия!“. Нещо подобно срещам и в моята лекарска практика, мои пациенти твърдят че пият за да забравят, че не ги бива

в секса, а не ги бива защото пият.

Това от една страна, а от друга - чуйте песента с изпълнение на Ваня Костова и сина ѝ Боян Михайлов - "...чаша нежност ми подай, налей за старата любов и миналите дни..."!??

{youtube}jjtTRrAC-r4{/youtube}

Ето днешната ни дилема: Алкохолът бич божи ли е за човешката сексуалност или пък е сексуален стимулант?

Според мен въпросът опира до мярката. Колегите фармацевти казват, дозата прави отровата.

А сега малко история думата *алкохол* има арабски произход. Обаче мюсюлманската свещена книга Коран забранява употребата на алкохол, но самата дума *кохол* е имала съвсем друго значение - това е термин обозначаващ фина козметична пудра, за разкрасяване на женското лице.

За първи път думата е свързана със спиртната напитка през шестнадесети век от алхимика Парацелз.

Индоевропейския аналог на думата *кохол* е *спиритус*, което буквално означава – дух. Може би нашите древни предци са вярвали, че в алкохолното си опиянение човек общува с отвъдното. Може би!

И започваме от древния Египет. Да, точно така, египтяните са произвеждали и вино и бира. Само, че ако бирата е утолявала жаждата на обикновените простосмъртни, то виното е било божествената напитка за богоизбраните и божествените - фараона и семейството му, приближените и жреците.

В добрата стара книга – Библията, пише ,че преди 3500 години преди Христа, Ной, спасявайки си от потопа, след като стигнал спасителния бряг и излязъл от прочутия си ковчег, намерил грозде и направил вино. Историците считат, че в долината на реките Тигър и Ефрат, в някоя древна цивилизация най-вероятно за първи път е открит способа за правене на вино.

Древна Елада е продължила традицията. Виното вече е част от една общочовешка култура, и винаги присъства както на делничната, така и на празничната трапеза. Елините са се показали и майстори в производството му, като към гроздето са прибавяли чудни ароматни треви и лековити билки. Нещо повече, те са търгували с него, като са го съхранявали в запечатани амфори, които днес намираме обилно по

нашето Черноморие. И съвсем закономерно виното навлиза и в религиозните схващания на древните гърци. Спомнете си преданията за бог Дионис, елински бог на лозарството и винарството, както и празниците свързани с неговото честване, наречени вакханалии, където опиянени вакханки танцуват безумни танци с еротично съдържание. Историците твърдят, че на основата на тези празници по-късно възникват древногръцките трагедии, всъщност театъра. Думата „ТРАГЕДИЯ“ на старогръцки означава „песен на козлите“.

Не на друг, а на елинския поет Алкей принадлежи популярната фраза "Във виното е истината", която по-сетне Римлянина Плиний ще преведе на латински и ще звучи така: „Ин Вино Веритас!“. А древногръцкият историк Плутарх ще каже: "Кое е на трезвия на сърцето, на пияния е на устата". Хитрият Одисей с помощта на виното ще се отърве от опасния Циклоп.

Древен Рим продължава традицията от древна Елада на производството и употребата на вино. И не само това, там където стъпи крака на римския войник, там веднага влиза в употреба производството и консумацията на вино.

А пък моряците на Колумб пренасят тази традиция и в новооткритите територии на Новия свят.

У нас, по нашите земи първите три дни на месец февруари се наричат Трифонци. Според легендата свети Трифон не се отрекъл от християнството и затова се раздели мъченически с живота си. У нас той се счита за покровител на лозята, и в първия ден на месец Малък Сечко (февруари), лозарите под неговото благоволение зарязват лозята, като обилно ги поливат с вино за берекет.

В Българско няма интимен празник без напитка, която да сгрее сърцата и да отпусне душите, както няма кръщение, годеж и сватба, без блага ракия и руйно вино.

А на изток, в Япония, Китай и Индия и там ще намерим алкохолни напитки, които както виното на Европа, да служат за релакс и улесняване на едно сексуално общуване.

Нека си припомним една фраза на великия Шекспир, изречена от негов герой в "Макбет", че "Виното усилва щението..!"

Ясно ни е вече, че откакто съществува човечеството ни наред с възхвалата на човешките любовни взаимоотношения, успоредно с тях е имало и възхвала на една или друга алкохолна напитка, като секс-стимулатор. Ще рече, несъмнено откакто свят светува на човек винаги му е било необходимо нещо малко, което да го отпусне и релаксира, за да може по-бързо и лесно да преодолее, смущението и притеснението в себе си, да преодолее съвсем леко и границите на своето АЗ, и да се слее с любимото си същество!

За различните напитки, като афродизиак е написано твърде много, и аз сега не ще правя това. Само телеграфно ще отбележа, че някой от тях, като уискито, водката, джина, рома и текилата, са добри афродизиаки - но приети не на екс, в малки количества, за по-продължително време и със съответните разреждатели и мезета, най-вече ядки, бадеми, орехи, фъстъци. Други специалисти в тази област твърдят, че алкохолни напитки, които съдържат в себе си еретични масла - като шартрьоза или анасон - като мастиката, са много добри секс-стимуланти, защото внасят лека нервна възбуда в областта на тазовото дъно. За бирата, тези специалисти са категорични, че тя се пие силно студена и не повече от халба, като количество.

Има спор обаче, кое вино е по-добро за афродизиак - бялото или червеното. Аз лично считам, че всяко от тях си има своите предимства стига обаче умело да ги използваме във връзка с обстоятелствата в които се намираме, като любовници. Въпреки това, все пак специалистите дават предимство на бордото, кабернето и мавруда. Ала световната практика е доказала не веднъж, че няма по-добър секс-стимулант от чаша искрящо студено шампанско поднесено на свещи, със ягоди за гарнитура и много, много страстна и нежна музика, за фон!

И така-чин-чин за секса и любовта!